

må det være rimeligt at diskutere, om der er noget i den gældende lovgivning, som kunne kalde på ændringer. Jeg har udtalt mig fuldstændig i overensstemmelse med de otte punkter, jeg kender i loven om Team Danmark, og jeg har udtalt, at hvis vi skal foretage ændringer, må vi i dialog om, på hvilken måde tingene fungerer i dag.

Jeg er overbevist om, at det også var, hvad tidligere borgerlige kulturministre gjorde, når de ændrede lovgivningen på andre områder.

Formanden:

Spørgeren har brugt sin spørgetid, men fru Ester Larsen har et minut tilbage.

Ester Larsen (V):

Har jeg forstået ministerens bemærkninger korrekt, når der under de udtalelser, der er faldet i tv og her, ligger et ønske om at få mere magt til kulturministeren på dette område?

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Det er én stor misforståelse. Jeg ønsker ud fra de mange penge, der går til idrættens organisationer, at lave en analyse af de prioriteringer, der sker, og jeg ønsker, i den udstrækning det er rimeligt, og i den udstrækning jeg kan få politisk opbakning til det, at sikre Team Danmark de rigtige vilkår ud fra den lovgivning, der findes.

Det kalder på en analyse og en diskussion af prioriteringen, og det kalder så siden hen på politiske forhandlinger i forbindelse med en eventuel ændring af Team Danmark-loven, som jo er kulturministerens område, og eventuelt tips- og lottoloven, som er skatteministerens område.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 697

3) Til kulturministeren af:

Helge Sander (V):

»Hvem skal ansætte, og hvem skal finansiere de hundredvis af faste stillinger i kulturlivet, som ministeren ifølge Morgenavisen Jyllands-Posten den 14. januar 1995 vil oprette i stedet for de stillinger, der bestrides af langtidsledige, der finder arbejde og derfor forlader kulturinstitutionerne?«

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hr. Helge Sander spørger, hvem der skal ansætte, og hvem der skal finansiere de hundredvis – bemærk sprogbrugen – af faste stillinger i kulturlivet, som ministeren ifølge Jyllands-Posten den 14. januar 1995 vil oprette i stedet for de stillinger, der bestrides af langtidsledige, der finder arbejde og derfor forlader kulturinstitutionerne.

Mit svar til hr. Helge Sander er meget kort: Det skal ske ved politiske forhandlinger mellem de involverede parter, heriblandt institutionerne, kommunerne og Kulturministeriet. Jeg kan undre mig over, hvordan man ellers havde forestillet sig at det skulle ske.

Helge Sander (V):

Tak for svaret.

Hvis man læser den stort opsatte artikel i Jyllands-Posten lørdag den 14. januar, får man det indtryk, at kulturministeren er nået betydelig længere i sine overvejelser. Jeg tillader mig at citere, hvad kulturministeren siger til Jyllands-Posten den pågældende lørdag:

»Når arbejdsløshedskurven knækker, så må jeg gå forrest med et ønske om at binde faste stillinger til alle de huller, der vil opstå, når folk kommer i arbejde igen. Kulturen skulle jo nødig gå i koma, fordi folk kommer i arbejde.«

Når ministeren udtaler sig sådan og på lignende måder andre steder i artiklen, går jeg ud fra, at det er, fordi man har forholdt sig til det store projekt, som kulturministeren her lægger på bordet. Det drejer sig jo om adskillige stillinger.

Jeg vil gerne høre, hvor mange stillinger kulturministeren regner med det drejer sig om i det offentlige, i det private og i det kommunale.

Jeg går ud fra, at der, når det er sat i søen, så også er foretaget nogle beregninger. Og jeg tror, at der er mange, der vil være meget interesseret i svaret – måske ikke mindst i kommunalt regi.

Kulturministeren (Jytte Hilden):

Hvis hr. Helge Sander ellers fulgte med i pressen og ikke overlod det til en eventuel pressetjeneste, ville hr. Helge Sander i dag have kunnet finde en del af den dokumentation, som han efterspørger, i Det Fri Aktuelt.

Jeg skal sige, at regeringen allerede har taget initiativ til at benytte pengene til at konvertere langtidsledigstillinger til faste stillinger; det drejer sig om 150 mio. kr. til ældreomsorg.